

TRADICIÓ O PROGRÉS?

El tronc o les fulles? Seria absurd voler les fulles i els fruits i ignorar que necessitem el tronc. Plantar suposa esperar un temps i acceptar amb convicció que el treball de cultivar té futur. L'arrel no es veu però és imprescindible. Pretendre un progrés i deixar de banda el passat és perdre els valors rebuts. El progrés integral ha de reconèixer tot allò que ha rebut i per on ha passat. El futur de tota criatura acaba en el Creador.

Fer del present un absolut, a més de no tenir perspectiva, crea angoixa.

Convençuts que l'Església humanitza les relacions i diu a les institucions que són un mitjà, no un fi, ens recorda que l'autèntic progrés és possible quan junts remem en una mateixa direcció.

Els pactes han de ser el resultat d'unes conviccions profundes i aleshores és possible el diàleg i per tant la conversió. La unitat (que no la uniformitat) crea riquesa. Un poble dividit retarda el progrés humà i espiritual. La divisió és maligne.

Una cara amable i un reconeixement sincer de les pròpies limitacions fa que puguem dialogar amb l'altre i dir-nos que junts hem de fer camí. Si l'actitud és dir qui pot més, aleshores és quan podem menys.

Quants esforços es fan i s'han fet al nostre poble i a la nostra parròquia! Què n'és d'excel·lent descobrir les possibilitats que tenim! Quantes vegades hem de donar gràcies a Déu per tants serveis que mai havíem tingut tant a prop!

No creieu que l'autèntic progrés és fer avançar a la terra com es fa en el cel? El que urgent, i això no necessita diners, és tenir unes millors les relacions humanes que ens facin sentir feliços.

És necessari reconèixer el valor del tronc (Tradició) i trobar en els nous brots motiu d'esperança. Els qui han rebut els sagraments de la Iniciació cristiana (Baptisme, Confirmació i l'Eucaristia).

L'Església del futur no pot ser un gueto, ni s'ha de diluir en la societat. No ha de pretendre controlar els desitjos; si cal, ha d'oferir instruments per a transformar-los. Tradició i progrés són una unitat.

¿TRADICIÓN O PROGRESO?

¿El tronco o las hojas? Sería absurdo querer las hojas y los frutos e ignorar que necesitan el tronco. Plantar supone esperar un tiempo y aceptar con convicción que el trabajo de cultivar tiene futuro. La raíz no se ve, pero es imprescindible. Pretender un progreso y dejar a un lado el pasado es perder los valores recibidos. El progreso integral supone reconocer lo que se ha recibido y por donde ha pasado. El futuro de toda criatura acaba en el Creador.

Convencidos que la Iglesia humaniza las relaciones nos recuerda que las instituciones son un instrumento no un fin, por ello nos anuncia que para avanzar es necesario remar juntos a una misma dirección.

Los pactos deben ser el resultado de unas convicciones profundas sólo así es posible el dialogo y por ello la conversión. La unidad (no la uniformidad) crea riqueza. Un pueblo dividido retarda el progreso humano y espiritual. La división es maligna.

Una cara amable y el reconocimiento sincero de las propias limitaciones permite un dialogo capaz de hacer camino juntos. Si la actitud es de decir quien puede más, es entonces cuando se puede menos.

¡Cuantos esfuerzos se hacen y se han hecho en nuestro pueblo y en nuestra parroquia! ¡Qué excelente es descubrir las posibilidades que tenemos! ¡Cuántas veces debemos dar gracias a Dios por tantos servicios que nunca antes habíamos tenido!

¿Pero no os dais cuenta que el autentico progreso es hacer en la tierra lo que se hace en el cielo? Lo que urge, y esto no necesita dinero, es tener unas mejores relaciones humanas que nos hagan sentir felices.

Es necesario reconocer el valor de la Tradición y reconocer que hay motivos de Esperanza. Por ejemplo los que han recibido los sacramentos de la Iniciación Cristiana (Bautismo, Confirmación y Eucaristía).

El progreso en la Iglesia significa no quedarse en un gueto o diluirse en la sociedad. No será la que controle los deseos, si no que ofrece los instrumentos para transformarlos. Tradición y progreso son una unidad.

MOVIMENT PARROQUIAL

Batejos

Febrer Marco Bascuñana Jiménez
Abril Jéssica Parra Bascín
Maig María la O Ferreira
Rocío la O Ferreira
Paula Ariz Rodríguez

Casaments

Maig Marc Casadó Torrents
Núria Cerdà Vicens
Juny José Luis López Rosell
Íngrid Gómez Monje

Exèquies

Març Carme Cerdà Font, 88
Pere Roig Novell, 88
Josep Fortuny Cusidó, 86
Abril Ana Cañete Marquès, 78
Juan José Sanromán Valverde, 31
Maria Gavalda Civit, 99
Maria Rodríguez Torrents, 89
Maig Manuel Ramos Montero, 74
Joan Roig Suñé, 93
Carmen Víudez Pérez, 62

34 Primeres Comunions

Amau Beas Riscos, Júlia Belmonte Fortuny, Noemí Bonmatí Torrecillas, Azahara Cano Campos, Marc Cano Mañas, Laura Díaz Alba, Gemma Domingo Ferré, Aure Franquès Gutiérrez, Jesús Manuel García Martín, María García Romero, Estefanía Guerra Pérez, Kiara Lib Hernández Gori, Thiago Arig Hernández Gori, Olga Leándrez Gener, Andrea Llamusi Romero, Gerard Llobregat Franquès, Iván Ignacio Loyola Romero, Natàlia Márquez García, Samuel Molinero Hernández, Elena Nicolau Vives, Antonio Oliver Gómez, Alexia Pacual Melich, Tània Pavón Ramos, Miriam Quesada Bueno, Ginés Quesada Martín, Daniel Ruiz Ribó, Laia Salmerón Rosselló, Iris Sánchez Marín, Lidia Sánchez Sánchez, Sheila Segura Ruiz, Maria Valls Sánchez, Oriol Valls Sánchez, Ariadna Valverde García.

28 Confirmacions

Lorena Alba Gil, María Aragüete Martínez, Sergio Arévalo Roa, Carlos Blanco Torres, Víctor Camacho Ochoa, María Coll Fortuny, Javier Fernández Márquez, Albert Farré Pérez, Cristina de la Fuente Montes, Noelia Gazulla Bravo, Anton Gens Baqué, Eduardo Jiménez Rodríguez, Joan Güell Nicolau, Francisco Javier Leal García, Helena Martí Franquès, Iván Millán Zapata, Laia Nicolau Malla, Francisco Nieto Cáceres, Melissa Ricart Rodríguez, Cristina Roca, Iuliana Maria Roca, Marina Roig Ferré, Ferran Salvadó Boñarull, Georgina Soriano Masià, Laia Torrents Garcia, Lidia Esteban García, Gabriel Fernández Rodríguez, Pablo Torres Calviño.

PREMIS A CONSTANTÍ

Cada any la Federació de Cristians de Catalunya conjuntament amb els Mestres catòlics organitza un CONCURS BÍBLIC a nivell de Catalunya. Més de seixanta mil alumnes hi ha participat. Amb alegria podem comunicar que l'Institut de Constantí ha estat premiat en diferents categories. Cal felicitar els alumnes i la professora que ho ha fet possible.

Categoria 0

Primer premi: Mercedes Martínez 2A ESO

Accèssit: Alba González 2A ESO i Maricel Loyola 2B ESO.

Categoria A

Primer premi: Isaac Vidal 4A ESO

Accèssit: Aylen Bruselario i Noelia Gazulla 4A ESO

Més de la meitat del voluntariat de la Parròquia va poder participar de la Trobada de final de curs. Enguany a Valls amb motiu de l'Any jubilar de les festes de la Mare de Déu de La Candela. Visita als llocs més significatius. Compartició de l'Eucaristia. Pregària Jubilar. Sopar i un repàs (amb imatges) del que s'ha fet aquest curs a la parròquia. Deo gratias.

Acord del Consell de Pastoral i ben acceptat pel feligresos fou que cada any al darrer diumenge d'abril celebrarem la Festa de las Mare de l'Església. Enguany a la plaça hi hagué la Pregària, música, globus, campanes amb menjar (portat voluntàriament) i beure compartit. Un festassa.

S'ha fet diferents exposicions aquests curs als espais de la parròquia: 1. Fotografies (Valentí Canadell) 2. Fotos del Centre Excursionista i Fotogràfic 3. Pessebres de l'Esplai 4. Treballs Manuals (Mestresses de Casa) 5. Pintures (Maria Martorell) i miniatures (Elisabet Prats) 6. Postals de la Mare de Déu. A més del Museu de Religiositat Popular.

Preneu nota i participeu-hi

Día 20 de Junio

A las 6 de la tarde. Pl. Mn. Jacint Verdaguer
Salida de inmigrantes a Pared Delgada
Celebración de la Eucaristía i compartición

Dia 24 de Juny, Sant Joan

20'30 A la Pl. de la Generalitat
Missa Rociera

Del 25 al 29 de juny

Colònies amb infants de 6 a 12 anys
A Cubelles

Dia 11 de Juliol

Benedicció de cotxes

De l'1 al 5 de Juliol

Pelegrinatge a Lourdes

Dies 16, 17 i 18 de juliol

A Vallclara. A manera de Colònies
Convivència de pares i fills

Dia 24 de Juliol

Sopar a la Plaça

L'aportació serà per endegar
la nova lluminària de l'Església
Apunteu-vos per tot el dia 18

Del 27 al 31 de juliol

De 16 a 19 h al Centre parroquial
Tardes d'Aventura: Esplai
Pels de 6 a 12 any

MINISTRES DE LA COMUNIÓ

El Mossèn ha demanat al Vicari Episcopal l'autorització per tal que quatre nous membres de la nostra comunitat parroquial tingui l'autorització per distribuir la Comunió. Són els Ministres de la Comunió: Miquel Àngel González Veciana; la Gna. Maria Rosa Vernet Mialet, Magdalena Gens Font, Concepció Font Solé. De fa temps tenen també aquest ministeri Josep M. Font Tarrida, Ramon Martí Ferran, Jordi Torrents Marsal, Gna. Maria Mollet Gibert

SORTIDES

- L'Esplai *Tots constantinencs* va ser convidat per REPSOLYPF a un passeig amb barca. Pares i amics de la catequesi s'hi van unir.
- Amb els de Confirmació, a Pared Delgada Poblet i al Loreto
- Amb els infants, a La Pineda i a l'Ermita del Turó i a Pared Delgada
- Amb els grups de voluntaris de la parròquia, a Valls
- Amb els Immigrants, a Pared Delgada
- Pelegrinatge arxiprestal a Montserrat.

ACORD DE L'ARXIPRESTAT DEL TARRAGONÈS PONENT SOBRE L'EDAT DE LA CATEQUESI DE COMUNIÓ

CONSIDERANT Que els infants que assisteixen a la Catequesi de Segon de Primària tenen un nivell de comprensió, encara infantil pel temari que se'ns proposa. Que l'experiència dels darrers anys ens diu que, el conjunt d'infants, els costa estar atents i els és difícil entrar en la dinàmica d'experiència de fe en Jesucrist i de comunió amb la comunitat parroquial. Que altres parròquies del nostre entorn fa anys que fan la Comunió a 4rt de Primària i n'estan contents.

DECIDIM Que a partir del curs 2010-2011 els que comencin la Catequesi de Comunió rebran l'Eucaristia a 4rt de Primària. Per tant: els dos cursos de Comunió seran 3r i 4rt de Primària.

COMUNICADO DE CARITAS EL DÍA DE CORPUS

No parlem del 5% parlem de solidaritat, que és la visibilització de l'amor

No direm mai "No hi ha remei". Jesucrist no ho va dir.
No giraré la cara davant el marginat. Jesucrist s'hi va acostar.
No donaré el que sobra. Com als fills: compartiré el que tinc.
No posaré excuses. Tinc temps i tinc diners.
No faré teoria. Deixaré que m'afecti el dolor dels altres.
No condemnaré als qui no conec. Puc acostar-m'hi.
No em quedaré amb sentiments. Actuaré amb el cap i amb les mans.

El pobre no és el millor. Tampoc ho sóc jo.
La responsabilitat no és únicament dels altres. També és meva.
Compartir és alliberar-me del meu egoisme. Déu és Comunió.

I ens preguntem, com les dones davant el sepulcre:

Com podrem moure una pedra tan pesada?

A Càritas ens esforcem per fer rodolar la pedra que discrimina i així trobar la Vida.

Només cal que ens ajudis a ajudar

- amb la teva comprensió: parlant bé del servei de Càritas
- amb el teu temps, dedicant part del temps lliure fent algun servei
- amb la teva solidaritat econòmica. Aquí tens una proposta

FLORS DE PASQUA

Els pensaments que són aquelles flors de Pasqua Florida que han servit per ambientar la nostra Església durant el temps de Pasqua.

*El silenci parla de Déu
Consolar cura
Donar enriqueix
El perdó allibera
L'amor gratuït és eficaç
Reconciliar construeix pau
El somriure mostra Déu
L'amor bo arriba a tots*

LA PARRÒQUIA VISTA PELS POLÍTICS

L'Església, i en concret la parròquia té una presència inqüestionable en la història i la realitat del nostre poble. Ignorar les arrels cristianes d'Europa o de Constantiní seria negar la realitat. De fet, els temps estan canviant i sabent que l'Església no és una ONG o una simple Entitat, ens ha semblat oportú fer unes preguntes als responsables de la política local per tal de veure què en pensen de tot plegat

1. Com valoreu la tasca de la parròquia dins el conjunt del nostre poble?

PSC: Positiva. Les reformes dels immobles de l'església han estat molt importants per al municipi des d'una vessant urbanística i de servei al poble.

CiU: La titllem d'exemplar. Som conscients que la seva principal comesa és evangelitzar, però esdevé una tasca seriosa eficaç i integradora que no fa soroll. Dins les seves limitacions la gran labor social que dur a terme, cohesionava i consolida diferents col·lectius amb unes necessitats vitals. La vessant altruista de molts laics, que poques vegades es valora.

ESQUERRA: Una vegada més, s'ha demostrat que la parròquia actua per una banda duent a terme tota la tasca litúrgica i per l'altra fa una gran tasca incidint en tot el que són serveis socials i ajuda als més desfavorits. La nostra valoració és molt positiva.

PP: Pienso que es positiva, que es un bien y una necesidad para el pueblo en si. Ya que el trabajo que está haciendo caritas es ejemplar, ayudando a los mas necesitados.

NO ADSCRIT: Abans que res vull agrair a la parròquia que no limiti la llibertat d'expressió i hem deixi participar com un més dels partits polítics.

La tasca que uns i altres fem potser hi ha molta gent que la desconeix, i d'altres vegades el que surt a la llum està esbiaixat, transformat, ha passat pel sedàs... d'uns quants que ni fan, ni volen, ni deixen fer.

2. Quin és el paper que creus que en aquest moment li correspon a la parròquia?

PSC: Donar suport i ajudes a totes les persones del nostre municipi, que en aquests moments d'una crisi internacional ho necessitin. L'església catòlica, com la resta de confessions, ha de mantenir sempre una tasca humanitària al servei de les persones.

CiU: El paper de la parròquia no ha canviat, sinó que hagut d'adaptar-se a la nova situació de dificultats creixents com altres institucions. Fora bo: intensificar relacions amb els barris i altres entitats, amb altres religions i col·lectius marginals i utilitzar al màxim les noves tecnologies i acostament de creients allunyats, sense oblidar la seva pastoral.

ESQUERRA: Avui en dia creiem que la parròquia ha de visitar els malalts, fer companyia, escoltar les

persones, servir de guia, ajudar els més desfavorits, etc. A part, evidentment, de tot el referent al culte i l'espiritualitat. Una església moderna no es concep sense la unió d'aquestes dues tasques.

PP: Para mi personalmente, es una pieza fundamental en la sociedad del pueblo, pues conoce las necesidades más urgentes del día a día, de personas con problemas de dependencia o con riesgo de exclusión social

NO ADSCRIT: El treball de la parròquia és prou important i sempre al costat dels més desfavorits. Hi ha actuacions que no es poden portar a terme ni des de l'Ajuntament, ni Consells, ni Diputacions, ...però que algú ha de portar-les a terme, parròquia, associacions de veïns, d'aturats i del voluntariat en general. En aquests moments existeix una problemàtica greu de crisi que considero hauria de tenir una solució transversal, ni la solució passa per reduir els sous dels funcionaris, ni els dels nostres jubilats, ...ni cortines de fum apujant l'IRPF als que més guanyen, ...anem camí dels cinc milions d'aturats i la tasca del voluntariat és necessària. Que necessiten solucions? En poso una sobre la taula: Estalviar-nos les forces armades, de què serveixen? Que ens aporten? A part de la "indisoluble unidad d'Espanya", res de res. Estalviem-nos-les.

3. Com ha de ser la relació institucional entre la parròquia i l'Ajuntament?

PSC: Cordials, de col·laboració, comunicació i entesa des de la vessant de la separació de poders església-estat.

CiU: Ha de ser directa, fluida, planera i permanent. Quasi bé imprescindible donat el rol social de la parròquia. La parròquia ha d'informar a serveis socials de casos més desvalguts i greus socialment de persones del municipi. Això esdevindria de gran ajuda. La seva tasca té un caire més valuós al dur a terme uns serveis bàsics, espirituals i humans, i no pas d'esbarjo i oci. Plena col·laboració a dues bandes

ESQUERRA: L'Ajuntament, per dur a terme moltes de les seves accions, es complementa amb l'actuació de diverses entitats. Aquí hi entra la relació (coordinació) amb Càritas, serveis socials, voluntaris del centre obert, etc. La relació amb la parròquia ha de ser formal, fluida, d'entesa i mutu respecte.

PP: Tendrían que tener una comunicación fluida, para que entre ambas instituciones pudiesen buscar las mejores soluciones a los problemas mas acuciantes que tenemos en el pueblo. Teniendo en cuenta que hay dos programas de carácter social que se llevaran acabo, y a si poder colaborar con los agentes sociales.

NO ADSCRIT: La relació entre Ajuntament i parròquia, considerant a aquesta com a una entitat més sense ànim de lucre, ha de ser cordial, de mutu respecte, amb lligams de col·laboració.